

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **B. M.**,
nar.,
státní příslušnost: Moldavská republika,
bytem v ČR ,
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, Praha 10,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, OAM-80/ZA-ZA11-K01-2021,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná dle § 10a odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a řízení bylo podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

2. Žalobce poukázal na svá tvrzení uváděná k žádosti v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany. Je přesvědčen, že žalovaný při posuzování žádosti nepostupoval v souladu se zákonem, v Moldavsku panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není tam bezpečno ani pro civilní obyvatelstvo, kdy se jedná o nedemokratickou zemi. Žalobce se při návratu obává o svůj život, země je na pokraji občanské války. V této souvislosti zmínil § 14a zákona o azylu, má za to, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Žalovaný dle něj porušil § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, že o něm nelze mít důvodné pochybnosti a s ohledem na okolnosti případu, dále si neobstaral dostatečné podklady, čímž porušil § 50 odst. 2 zákona o azylu. V rozporu se zákonem bylo rozhodnuto, že se mezinárodní ochrana neuděluje. V současné chvíli nelze dle žalobce Moldavsko považovat za bezpečnou zemi původu. Je přesvědčen, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady, musel by rozhodnout o udělení doplňkové ochrany žalobci dle § 14a zákona o azylu.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Události, kterými žalobce odůvodňuje svou opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, nelze považovat za nové skutečnosti podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Jedná se o pokračování původně tvrzených problémů žalobce, které byly předmětem předchozího řízení. Žalovaný v případě první žádosti vydal dne 16. 12. 2019 rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Toto rozhodnutí následně prošlo přezkumem jak u krajského, tak Nejvyššího správního soudu. Žalovaný se již v prvním řízení vyslovil k tvrzeným obavám žalobce jako k nepodloženým a účelově uvedeným. Nyní žalobce svou opakovanou žádost zatěžuje dalšími zjevně účelovými výpověďmi, které se konkrétně týkají jeho posledního bydliště v zemi původu. Žalobce v minulém řízení vypověděl, že byl registrován k pobytu v hlavním městě Moldavska, Kišiněvě. Zde měl i fakticky trvale pobývat. Nyní však přichází s verzí, že posledním místem pobytu byla obec v Podněstří. Žalovaný odkazuje na stranu 4 napadeného rozhodnutí. Žalobce dále zmiňuje, že v Moldavsku je katastrofální ekonomická situace, množí se vraždy a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo. Tyto své názory však opomíjí podložit a jedná se tak o snahu uměle svůj azylový příběh vyhrotit s cílem vynutit si legalizování pobytu.
4. Z obsahu spisového materiálu, vplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
5. K žádosti žalobce sdělil, že do roku 2014 byl členem strany Demokratické mládeže, nyní již členem není. Strana se nyní nazývá Strana socialistů. Je svobodný, žije ve společné domácnosti s přítelkyní. Ta je ukrajinské státní příslušnosti a má zde legální pobyt. Má s ní dceru, avšak není uveden v rodném listu, neboť neměl doklady. Posledním místem bydliště ve vlasti byl městys S. D. v X. Nepamatuje si číslo popisné, neboť mel úraz hlavy. Šlo o rodinný dům, který žalobci patřil. Dále má ještě byt v X. Z Moldavska odjel v roce 2014 a nevrátil se. Na území ČR naposledy cestoval nelegálně z Ukrajiny z důvodu, že neměl cestovní doklad. Přijel asi v říjnu 2019. V roce 2015 žádal o mezinárodní ochranu v Německu, tam mu vzali cestovní doklad a již nevrátili. Nyní má pouze občanský průkaz Moldavska. V roce 2014 byl ve Francii, Řecku, 2015 v Německu, poté v ČR od 2017 do 2019 a opět nyní. O mezinárodní ochranu žádal 2015 v Německu, poté neúspěšně v ČR. O mezinárodní ochranu nyní žádá z důvodu, že na adrese v Praze dostal poštou v obálce prázdnou nábojnici. Bylo to v červnu 2020. Ví, že je od mafie a také jeho matce řekl, že si

jej najde muž jménem M.. Jde o kriminálního, který má vyřešit žalobcovu situaci. Žalobce byl obviněn z krádeže peněz z politické strany, jde však o uměle vytvořené obvinění, protože měl žalobce důkazy o korupci v zemi, ty ale zůstaly v Berlíně. Tyto důvody již uváděl v minulé žádosti, nyní se však situace zhoršila, vyhrožují i žalobcově matce, nové jsou také informace o zmíněném kriminálníkovi.

6. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Soud vyšel v dané věci mj. z následujících ustanovení právních předpisů:
8. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1“*
9. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“*
10. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, *že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
11. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu: *„Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.“*
12. Soud na úvod konstatuje, že žalobní argumentace je velmi obecná, nebyly dostatečně konkretizovány kroky žalovaného, ve kterých spatřuje žalobce pochybení. Nadto se část žalobní argumentace do značné míry míjí s okolnostmi, za kterých bylo v případě žalobce rozhodováno. Napadeným rozhodnutím žalovaný řízení zastavil z důvodu, že opakovaná (druhá) žádost žalobce byla shledána nepřijatelnou. Žalobou však není namítáno nic ve smyslu, že by měl žalobce uvést či by se měly objevit nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Argumentace směřuje toliko k tomu, že měl žalovaný žalobci udělit doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu, neboť se žalobce domnívá, že splňuje pro její udělení podmínky. K tomu však soud předně uvádí, že podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.* Vyhodnotil-li tedy žalovaný žádost jako nepřijatelnou, pak nebylo na místě, aby posuzoval možnost udělení doplňkové ochrany.
13. I pokud by soud vyložil námitku žalobce, že je v zemi špatná situace, jako skutečnost, kterou měl žalovaný zohlednit jako novou, není tato důvodná. O nové skutečnosti se v daném případě nejednalo.
14. Institut opakované žádosti představuje ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu možnost opětovného meritorního posouzení žádosti, avšak pouze v odůvodněných

případech. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009 - 65: „*Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti.*“ Aby mohla být žádost žalobce meritorně posouzena, bylo třeba, aby uvedl nebo aby se objevily nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu. Ten stanoví dvě podmínky, které musí nové skutečnosti splňovat. Musí jít o skutečnosti, které bez zavinění žadatele nebyly v původním řízení zkoumány, a dále musí jít o takové skutečnosti, na základě kterých se lze domnívat, že by žadatel mohl být pronásledován ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo že by mu mohla hrozit vážná újma dle § 14a zákona o azylu.

15. Žalobce v řízení o první žádosti uváděl obsáhlý příběh, z jakého důvodu se rozhodl opustit vlast, jaké byly jeho obavy. Uváděný příběh byl žalobcem detailně popsán a žalovaným zhodnocen v řízení o první žádosti včetně navazujícího soudního přezkumu, kdy soud v podrobnostech odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 270/2020-41 ze dne 28. 1. 2021, kterým odmítl kasační stížnost žalobce pro nepřijatelnost. Žalobce měl zajistit důkazy ohledně zkorumpovatelnosti politiků, kteří mají přímý vliv na dění ve státě, stejně jako na státní moc, např. policii. Kvůli této protikorupční činnosti bylo žalobci a jeho spolustraníkům vyhrožováno a byli dokonce fyzicky napadáni ve svých domovech; v této situaci byl žalobce nucen zachránit si život tím, že vyskočil z okna a opustil zemi svého původu. V případě návratu do Moldavska se obává toho, že výhrůžky budou ze strany současného státního režimu naplněny. Důkazy k podpoře jeho tvrzení se z důvodu prvotního azylového řízení nachází v Německu a žalobce je tak odkázán pouze na své výpovědi.
16. Ke druhé žádosti žalobce mj. uvedl, že žádá z důvodu, že na adrese v Praze dostal poštou v obálce prázdnou nábojnici. Bylo to v červnu 2020. Ví, že je od mafie a také jeho matce řekli, že si jej najde muž jménem M. Jde o kriminálního, který má vyřešit žalobcovu situaci. Žalobce byl obviněn z krádeže peněz z politické strany, jde však o uměle vytvořené obvinění, protože měl žalobce důkazy o korupci v zemi, ty ale zůstaly v Berlíně. Nově vyhrožují i matce, situace se zhoršila.
17. Důvody podání žádosti jsou tedy obdobné, kdy lze souhlasit s žalovaným v tom, že důvody uváděné žalobcem ke druhé žádosti představují pokračování prve sděleného azylového příběhu, což ostatně potvrdil i sám žalobce, kdy uvedl, že jeho situace se změnila pouze tím, že se zhoršila.
18. Žalovaný se vzhledem k uvedenému zcela adekvátně zabýval nynějšími tvrzeními žalobce, která vyhodnotil jako pokračování dřívějších skutečností. Poukázal na to, že se může jednat i o účelovou gradaci dříve uváděného příběhu. Opatřil si také překlad výhrůžky, která měla být žalobci doručena. Žalovaný si rovněž obstaral podklady k posouzení toho, zda by se mohly od první žádosti v zemi původu žalobce změnit podmínky. Podklady byly aktuální a dostatečné. Zcela odpovídají požadavkům § 23c písm. c) zákona o azylu. Nejvyšší správní soud ve vztahu ke shromážděným podkladům v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. [1 Azs 105/2008](#) – 81 uvedl: „*[p]ři používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ Také těmito kritériím podklady shromážděné žalovaným zcela vyhovují. Pro posouzení bezpečnostní situace žalovaný využil Informaci OAMP MV ČR Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 24. 11. 2020.

19. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav i obstaral relevantní podklady. Poukázal na skutečnosti uváděné v přechozím řízení a zmínil také nesrovnalosti ve výpovědi. K tomu soud uvádí, že základní příběh ohledně potíží v zemi je obdobný a jako takový byl včetně posouzení bezpečnosti země detailně zhodnocen v prvním řízení. Žalobce však neváhal uvést odlišně místo pobytu ve vlasti. Zatímco dříve měl naposledy pobývat v X, nyní uváděl jako poslední místo pobytu obec S. D. v X a zmínil, že má ještě byt v X. Soud nepřehlédl, že v řízení o první žádosti žalobce sdělil, že se ve stejnojmenné obci narodil, mělo to však být v X. K tomu žalovaný konstatoval, že X se nachází na území pod kontrolou ústřední vlády, přičemž žalobcem nově zmíněné Podněstří lze vnímat jako doplněné účelově. Přestože nelze očekávat, že by dotýčný uváděl veškeré skutečnosti vždy zcela doslovně shodně, v případě žalobce je zjevné, že si musel být vědom toho, na kterém místě ve vlasti pobýval a nelze vyloučit účelovost. Důvěryhodnost žalobce není podpořena ani tím, že dříve uváděl, že je rozvedený, zatímco nyní, že je svobodný. Lišilo se i sdělení žalobce ohledně toho, zda má nějaké děti, kdy zatímco dříve uváděl, že má dvě, nyní uvedl pouze dceru. Tyto informace nejsou sice rozhodné z hlediska řízení, nicméně svědčí o nepřesnostech uváděných žalobcem.
20. Lze shrnout, že ve své opakované žádosti žalobce na žádné relevantní nové skutečnosti nepoukázal a ani žalovaným nebyly takové skutečnosti zjištěny.
21. Nad rámec uvedeného soud ve vztahu k námitkám ohledně nedostatečné bezpečnosti v zemi uvádí, že si je vědom skutečnosti, že v současné době probíhá válečný konflikt na Ukrajině, přičemž soud může výjimečně přihlídnout i ke skutečnostem nastalých po vydání napadeného rozhodnutí. Ke dni svého rozhodnutí však soud neměl žádné informace o tom, že by se zmíněný konflikt měl rozšířit na území Moldávie, ani že by měla být bezpečnost v zemi zásadně zhoršena. Soud proto vycházel z dosavadních informací o stavu v zemi a ze skutečnosti, že je Moldávie považována za bezpečnou zemi původu ve smyslu vyhlášky č. 328/2015 Sb.
22. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 10. června 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce